

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. L.M.B. va interposar demanda, en data 18-2-2005, envers el Sr. A.M.M. i el FAGA, en virtut de la qual sol·licitava la condemna dels defenents a l'abonament de la quantitat de 1.089,43 Euros, amb més els interessos legals corresponents i les despeses judicials.

El Sr. A.M.M. fou declarat en situació de rebel·lia processal i el F.A.G.A. va oposar-se a la demanda, per escrit de data 27-5-2005, per entendre que l'acció havia prescrit i que, de forma subsidiària, procedia l'aplicació dels articles 7 i 16 c de la Llei de creació del F.A.G.A. Per això, afirmava que procedia la desestimació de la demanda i la imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència i en la seva part decisòria va establir: "DECIDEIX: Que ha d'estimar i estima en part la demanda formulada en data 18 de febrer del 2005 per la Sra. L.M.B. contra el Sr. A.M.M. i subsidiàriament contra el Fons Andorrà de Garantia Automòbil, i condemna al Sr. A.M.M. a pagar a l'agent la quantitat de 1.089,43 euros, més els interessos legals devengats per aquesta quantitat des del dia 27 de maig

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

del 2005 i a l'abonament de les costes processals de l'agent, amb inclusió dels honoraris d'advocat i de procuradora; i de forma subsidiària condemna al FAGA a pagar a l'agent la quantitat de 489,43 euros, quantitat incrementada amb els interessos legals calculats d'acord amb allò establert en el VII CONSIDERANT de la present Sentència, sense fer especial pronunciament quant a les despeses processals del FAGA".

III.- La representació processal del FAGA va formular recurs contra la resolució d'instància i, en data 6-6-2006, va presentar llur escrit de conclusions, segons el qual sol·licitava la revocació de la sentència. Per el contrari, la representació processal de la part recorreguda va presentar llur escrit de contesta a les conclusions, en data 4-7-2006, i va demanar que es procedís a la confirmació de la sentència dictada, amb imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Fonamenta la part recurrent el seu recurs en els següents greuges o motius. En primer terme, considera que l'accident va tenir lloc en data 24-8-2004 i que l'emplaçament per a contestar a la demanda es va rebre pel FAGA el dia 11-3-2005, per la qual cosa, de conformitat amb la normativa que regula el FAGA (Llei de creació de 4-12-1991) l'acció es trobava prescrita, atès que existia un termini de sis mesos des de la data de producció del sinistre si el vehicle causant o el seu conductor han pogut ésser identificats. En segon terme, manifesta que no comparteix la interpretació de l'Honorable Batlle segons la qual la data inicial de la prescripció no s'inicia fins el dia 16-9-2004; moment en el qual es va tenir certesa del defecte d'assegurança del vehicle causant de l'accident.

II.- La resolució d'aquest recurs precisa que restin clars els següents extrems fàctics. En primer terme, l'accident que provoca la present reclamació de quantitat va tenir lloc en data 24-8-2004. En segon terme, la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

demanda es va interposar per la part agent en data 18-2-05 i es adreçar contra el Sr. A.M.M. i contra el FAGA. I, en tercer terme, que el FAGA fou emplaçat per a contestar la demanda en data 11-3-2005, com resulta del foli 21 de les actuacions.

D'acord amb aquests fets, el recurs pivota sobre la prescripció o no de l'acció dirigida contra el FAGA. I, des d'aquesta òptica d'idees, si bé esdevé cert que l'article 11 de la Llei de creació del FAGA estableix que la producció de qualsevol sinistre que pugui comportar la intervenció del fons li haurà de ser declarada en el termini de sis mesos, des de la data de producció del sinistre, si el vehicle causant de l'accident o el seu conductor han pogut ésser identificats i que, per tant, determina un període de sis mesos de prescripció per l'exercici de l'acció de responsabilitat subsidiària del FAGA s'ha d'assenyalar el que segueix.

En primer terme, encara que el recurrent manifesti que no es troba d'acord amb la interpretació que efectua el Batlle, aquesta, malgrat no ser compartida per la Sala en aquest supòsit concret, esdevé una aplicació adequada de la tesi de l'actio nata, segons la qual el termini de prescripció solament s'inicia quan el perjudicat ha conegut l'existència del dany. I fent aplicació d'aquesta solució al cas objecte de litigi, el que fa el Batlle és entendre que solament des que coneix que el vehicle no estava assegurat es pot adreçar la comunicació al FAGA i que, per consegüent, aquell moment és el que marca l'inici o dies a quo del període de prescripció. Nogensmenys el que s'acaba d'asseverar, aquesta Sala entén que en aquest cas, sense necessitat de recórrer a la interpretació assenyalada, no s'ha produït l'excepció peremptòria de prescripció.

En efecte, la data de l'accident és el dia 24-8-2004 i la data de la interposició de la demanda contra el FAGA el 18-2-2005. Entre ambdues dates no s'han escolat els sis mesos que marca la normativa reguladora de la responsabilitat del FAGA, tota vegada que des que s'interposa la demanda la part agent evidencia la seva voluntat d'exercici del dret subjectiu que ostenta i posa clarament fi a l'etapa de silenci jurídic de la relació, per la qual cosa, per molt que no sigui fins el dia 11-3-2005 que el defenent va rebre l'emplaçament per a la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

contesta a la demanda. Cal reiterar que la prescripció actua com un mecanisme que genera una excepció peremptòria en el patrimoni del defenent front a aquella acció que s'exercita quan han transcorregut els terminis legals. I en el cas que ens ocupa, és obvi que el termini legal no s'ha escolat, tota vegada que s'ha d'entendre que l'agent exercita el seu dret i, per tant, evidencia envers l'exterior la seva voluntat de protegir les facultats del seu dret subjectiu (en aquest cas la reparació del dany produït), quan presenta la demanda als òrgans judicials i és en aquell moment quan encara no han transcorregut els sis mesos que marca la normativa aplicable; ço que motiva que s'hagi de desestimar el recurs i confirmar la sentència d'instància.

III.- La desestimació del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada (arg. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMEM el recurs interposat per la representació processal del FAGA contra la sentència, de data 10-2-2006, i confirmem íntegrament la seva part decisòria, amb imposició a la part recurrent de les costes processals.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-